

De câte feluri este ritmul?

Activități integrate la Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici

Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice, Dezvoltare personală

Clasele pregătitoare, I și a II-a

Muzică și mișcare

Subiectul lecției: *Jocuri ritmice*

Conținut muzeal

Ritmul este un element sonor, vizual sau chiar tactil, temporal sau în legătură cu activitatea fizică, cu munca și funcționarea corpului uman, prezent în nenumărate aspecte ale vieții oamenilor. Ritmul cardiac îl ajută pe medic să stabilească starea de sănătate, ritmul tobelor era folosit în bătălii să-i ajute pe luptători să se coordoneze. Ritmul muzical și cel coregrafic ne ajută să ne coordonăm mai bine mișcările corpului, iar ritmul vizual ne educă privirea în diverse moduri. Fără un ritm temporal nu am avea sărbători, fără ritm astronomic nu am avea recolte și lună plină. Fără ritm nu am respira sau dormi. De aceea, ar fi mai potrivit să spunem că ritmul nu se învață, ci se conștientizează. La nivel vizual, un spațiu muzeal este locul perfect în care ritmul poate ieși la iveală.

La Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici veți descoperi alături de copii foarte multe tipuri de ritm vizual, dar puteți integra și ideea de ritm muzical și sonor provocându-i pe copii să se lase inspirați de elemente vizuale concrete.

Un tip de ritm vizual discret pe parcursul vizitei la muzeu, dar prezent aproape în fiecare încăpere a *Vilei cu clopoței*, este brâul care înconjoară de fiecare dată tavanele decorate. A fost dorința colecționarului ca acest motiv decorativ repetitiv, inspirat de obiectele din muzeu să acompanieze vizita noastră prin încăperi. O activitate antrenantă pentru copii este să identifice sursele de inspirație pentru brâu.

Planșa 1

Activitate

Jocurile motrice dezvoltă atenția și concentrarea. Prin repetarea unui șablon ritmic alternat, copiii își dezvoltă capacitatea de coordonare, lateralitatea și simțul audiomotor controlându-și corpul în timpul mișcării și gândind fiecare gest. Folosiți brâul pictat al sălilor de muzeu sau orice alte obiecte decorative ale căror motive decorative se repetă ritmic pentru a crea alături de copii un cod sonor în legătură cu cel vizual.

Material ajutător pentru învățător: <https://fb.watch/cZVxoaJAQh>

Pornind de la un cod formă - sunet, reproduceți ritmic, din sunete create de voi, ritmul desenelor care compun motivele decorative de pe obiectele decorative pe care le vedeți în obiectele de patrimoniu expuse în Sala de mâncare a Muzeului de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici.

linie dreaptă - tropăit

linie șerpuită - plesnit din degete

punct - o bătaie din palme

pasăre - imitarea sunetului unei păsări

cruce - combinație de o bătaie din palme, un tropăit și o altă bătaie din palme

floare - sâsâit

Fiți creativi și inventați un cod propriu!

Încercați să redați cât mai rapid fiecare cod!

Căutați o țesătură în muzeu care să conțină elementele codului.

Dicționar

În această sală sunt prezente foarte multe tipuri de obiecte pe care astăzi nu le mai găsim deloc sau sub aceste forme în casele majorității oamenilor. Iată câteva!

Pristolnicul: o șampilă sau un sigiliu cu care se poate imprima pe pâine semnul crucii.

Strachina: este un vas asemănător unui bol, realizat din argilă și apă, ars în foc. Strachina era nelipsită de pe masa țăranilor, dar era folosită și în multe dintre ritualurile acestora.

Tiparul de caș: se mai numea popular și *păpușar* și era un obiect din lemn folosit pentru a realiza figuri din caș, o varietate de brânză dulce. Flăcăii de la stână le ofereau fetelor din sate atunci când coborau din munți toamna cu oile.

Tipar de caș - planșa 2

Strachină

Arte vizuale și abilități practice

Subiectul lecției: *Desenează muzica*

Conținut muzeal

La Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici se pot vedea obiecte de ceramică care provin de la multe ateliere de olărit active acum o sută de ani în București sau în restul țării. Această vază de lut provine de la unul din atelierelor moderne de ceramică care au funcționat în zona Podul Băneasa, active în perioada respectivă în preajma muzeului.

Planșa 3

Vaza de lut, pictată și smălțuită, prezintă o ornamentică specială: motivele antropomorfe în relief sunt redată în mișcare, în dansul horei. Pe fundul acestei piese de artă decorativă se află o ștampilă cu ajutorul căreia identificăm numele producătorului, Gheorghe Niculescu, artistul care a contribuit de altfel la producerea mozaicului Fântâniei Miorița din fața vilei Minovici, după design-ul Miliței Petrașcu. (Planșa 2)

Motivul horei este dispus circular pe burta vasului, respectând forma circulară în care e jucat dansul la nunți sau la sărbători. Încă de la intrarea în muzeu, în vestibul, vizitatorii nu trebuie decât să ridice privirea către lampa electrică pe care se întrezărește același motiv. Mai departe, în întreaga expoziție întâlnim farfurii, cance, ploști etc., produse la alte centre moderne de ceramică, cum ar fi cele ale Atelierelor Domeniilor Coroanei, Troița sau Frații Tompa.

Motivul horei este reprezentat de șase siluete feminine și patru siluete masculine care se țin de mână, în cerc, formând dansul horei. Pentru decolul acestor vase sunt dispuse și motive vegetale și geometrice.

Ritmul este prezent pe multe vase și obiecte circulare din muzeu, dar nu numai. Priviți alături de copii sobele acoperite cu cahle ceramice și descoperiți ritmul formelor, precum și ruperea de ritm din loc în loc.

Dicționar

Cahla este o placă din lut ars folosită pentru decorarea sobelor din teracotă. Numele provine din limba germană, de la cuvântul *kachlen* care înseamnă *placă*. În România s-a răspândit meșteșugul producerii cahlelor mai cu seamă în Transilvania, unde cele mai des întâlnite motive decorative folosite pentru înfrumusețarea acestora erau lealea și buchetul de flori.

Planșa 4

Activitate

Artele comunică între ele atunci când ne propunem să experimentăm și să fim deschiși. Una dintre cele mai plăcute activități care asociază două arte între ele este atunci când desenăm muzica.

Am descoperit hora în desenele meșterilor populari de pe vremuri. Dar cum ar arăta hora desenată de fiecare dintre voi, inspirați de muzica veche românească?

Sugestie de fragment muzical: <https://www.youtube.com/watch?v=O8qZuVpT5-4>

Folosind linii și puncte de diferite mărimi și grosimi puteți desena orice, fiecare semn grafic are un sunet, fiecărui rând melodic sau fiecărei fraze muzicale îi corespunde o linie sau un simbol pe hârtie, astfel încât să rezulte o lucrare artistică.

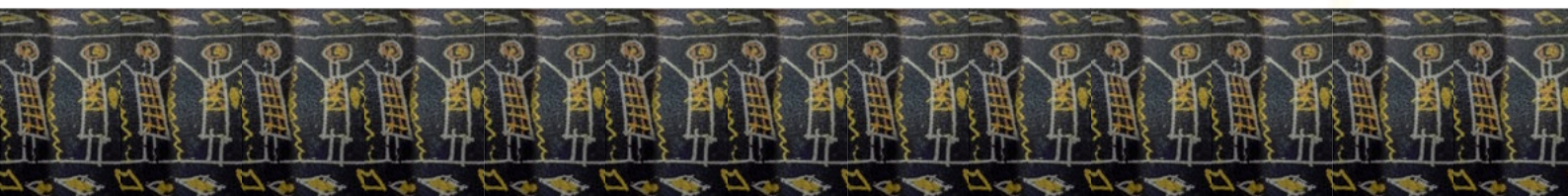
Descrieți ritmul muzicii pe care o ascultați în timp ce desenați: tare, încet, rapid, trist, vesel, lent, jucăuș, plictisitor, provocator, melancolic etc. Apoi pe cel al obiectelor din muzeu care vă plac ce mai mult.

Ce titlu s-ar potrivi fiecărui desen?

Material ajutător pentru învățător:
<https://youtu.be/yBqPASLnMlY> - music draw – J. Ph. Rameau - Rondo

Dicționar

Rondelul este o poezie sau un cântec. El a fost inventat acum câteva sute de ani în Franța unde se numea *rondeau*. Ritmul repetitiv al rondelului rezultă din corespondența sunetelor. La fel ca într-un motiv decorativ precum brâul, care este pictat în partea de sus a pereților din muzeu, rondelul reia aceleași sunete și le transformă într-un tipar.

Dezvoltare personală

Subiectul lecției: *Ce stare îmi dă ritmul?*

Conținut muzeal

Priviți și descoperiți ritmul în elementele grafice de pe ulcioarele de nuntă din colecția N. Minovici. Vă amintiți cum se numește în arta plastică o figură care se repetă într-o compoziție? (modul)

Ulciorul de nuntă era folosit la sat pentru a îndeplini diverse ritualuri specifice nunții: chemarea invitaților, alegerea nașilor ceremonia mesei sau uniunea celor două familii prin două ulcioare diferite așezate în fața mirilor.

Timpul nu este doar un ritm alcătuit din zile și nopți, ci și oportunități de schimbare în bine a propriei vieți sau a celorlalți. Nicolae Minovici nu a fost doar un medic legist important în istoria medicală a țării noastre, nu a fost doar un colecționar extrem de generos care și-a donat întreaga colecție alături de o casă construită special pentru a deveni muzeu. Nicolae Minovici a fost și unul dintre cei mai mari filantropi cunoscuți ai țării. Pe vremea sa, casa era însoțită de o grădină foarte mare unde erau cultivate fructe și legume. Ele ajungeau la copiii și bătrânii fără casă din oraș. A înființat un orfelinat unde copiii orfani aveau parte de casă și școală gratuită și un azil pentru bătrâni. Dacă ne uităm la viața acestei personalități extraordinare, am putea să ne întrebăm pe bună dreptate când a avut timp să facă toate aceste lucruri. Poate tot ritmul ne poate oferi o explicație.

Activitate

Copiii vor fi împărțiți în grupuri mici și vor prezenta între ei ce ritmuri vizuale au creat la activitatea de educație plastică și ce stare le-au sugerat propriile lor creații.

Discuția va fi condusă de către învățător mai departe către alte tipuri de ritm care țin de o viață sănătoasă și de o dezvoltare a personalității armonioasă. Se vor prezenta câteva informații despre personalitatea lui Nicolae Minovici și activitatea sa filantropică, iar copiii vor fi invitați să creeze printr-un desen, în scris sau verbal un ritm alcătuit de data aceasta nu din elemente sonore sau vizuale frumoase, ci din fapte.

Cum ar arăta în opinia copiilor un ritm armonios de activități pentru dezvoltarea unei personalități frumoase: o dată pe săptămână îmi voi ajuta vecina în vârstă, o dată la trei zile voi uda florile, de două ori pe zi îmi hrănesc animalul de companie, în fiecare duminică petrec timp cu familia, cel puțin o dată pe lună citesc o carte, în fiecare zi încerc să învăț ceva nou etc.

De câte feluri este ritmul?

Activități integrate la Muzeul de Artă Populară Dr. Nicolae Minovici

Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice, Dezvoltare personală

Clasele a III-a și a IV-a

Muzică și mișcare

Subiectul lecției: *Instrumente muzicale populare românești. Superstiții, descântece*

Conținut muzeal

Folclorul este specific fiecărei țări și este alcătuit din tradițiile, obiceiurile, dansurile și cântecele specifice unui popor. Acestea sunt transmise din generație în generație pentru a nu fi uitate. În România, ca și în alte țări, sunt o mulțime de tradiții și obiceiuri, care se disting prin linii melodice și formule ritmice specifice regiunilor din care provin, simboluri vizuale cu care sunt decorate obiectele casnice sau piesele vestimentare. Folclorul românesc păstrează în cultura sa instrumente muzicale asemănătoare cu cele care se crede că erau folosite în vremea dacilor. Principalele instrumente muzicale cu care dacii își acompaniau cântecele erau: cornul, fluierul, naiul, lăutele, și diferite tipuri de tobe, folosite în ritualurile agrare dar și ca armă de război, deseori aceștia dansau înarmați, acompaniați de fluiere, înainte de o bătălie. Se spune că tot dacii foloseau colindul ca pe un cântec ritualic, o urare de rodire și belșug la venirea primăverii sau toamna, la culegerea recoltei.

Instrumente muzicale populare sunt: fluierul, naiul, buciul, ocarina, cimpoiul, muzicuța, acordeonul, cobza, țambalul, toba, tulnicul și altele. Mai există și așa numitele pseudo-instrumente, adică acele instrumente care pot emite sunete și fără a se utiliza vreun obiect sonor, cum sunt fluieratul, șuieratul, dârlăitul. Cel mai utilizat pseudo-instrument este frunza de păr, socotită cea mai bună, dar și frunza de vișin, liliac, cais, gutui, fag, mac, iederă. La fel de performante sunt firul de iarbă, coaja de mesteacăn, solzul de pește, cel mai des din cel de crap, biciul, fierăstrăul, pieptenele, tulpina de soc. Ele se așază în gură în diverse poziții, în așa fel încât aerul expirat cu putere să scoată anumite sunete.

Uneori sunetele erau produse nu doar pentru înfrumusețarea timpului liber sau de lucru, ci aveau o putere vindecătoare.

Dicționar

Descântecul este o formă a patrimoniului imaterial românesc. Vorbim despre el atunci când discutăm despre medicină populară, credințe, superstiții sau magie. Descântecul era folosit în special de femei pe vremuri pentru a schimba starea de sănătate a unei persoane bolnave. În funcție de simptome, de perioadă, de zona geografică, descântecul varia ca formă, conținut, lungime. Memorarea lui se făcea prin ascultarea cu atenție a celui sau celei care îl cunoștea. Ritmul descântecului era foarte important pentru bolnav pentru că repetitivitatea îi aduce o stare de calm. Mai era important și pentru cel care dorea să învețe pentru că formulele introduse ca un refren, rima și versurile scurte de cele mai multe ori îl sau o ajutau să rețină mai ușor. Descântecul are o muzicalitate care vine din ritm și rime, aduce de multe ori cu cântecul de leagăn și incantația prin tonalitate.

Nicolae Minovici a scris multe articole în care se declara împotriva acestor practici ale medicinei populare din dorința de a educa populația în ceea ce privește sănătatea și igiena.

Exemplu de descântece/ superstiții

Se credea că cel mai simplu să ferești pe cineva de deochi este să-l scuipi de trei ori zicând: "Ptiu, ptiu să nu-i fie de deochi!".

Un sfat popular spunea că pentru a nu fi deocheați este bine să purtăm ceva roșu sau ceva pe dos.

„Fugi deochi,/ Dintre ochi,/ Că te-ajunge-o vacă neagră,/ Cu coarnele să te spargă,/ Să te-azvârle peste mare,/ În pustiu, în depărtare,/ Acolo să pieri,/ Ca ziua de ieri,/ Ca roua de floare,/ Ca spuma de soare,/ Iar capul cel deocheat/ Să rămâie luminat și curat/ De boală scăpat.”

Material suplimentar: Nucu Pandrea cântând la frunză: <https://www.youtube.com/watch?v=eq9K55qCmoc&t=3s>

Activitate

Creați un ritm muzical la un pseudo-instrument, însoțindu-l de mișcări ale corpului sau inventați un descântec pentru a readuce în mod simbolic sănătatea cuiva cunoscut!

Ce superstiții au elevii?

Întrebă bunicii și părinții tăi ce superstiții sunt în familia ta? Care este semnificația lor?

Subiectul lecției: *Pulsul muzical*

Conținut muzeal

Doctorul Nicolae Minovici cunoștea foarte bine pulsul orașului. Deși provenea dintr-o familie înstărită și educată, medicul nu ignora celelalte categorii sociale, ba dimpotrivă, a încercat să îmbunătățească viața tuturor bucureștenilor. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-a făcut a fost să înființeze prima ambulanță din București. Pentru că nu exista un asemenea serviciu în oraș, oamenii aveau de suferit; cei mai mulți care ajungeau în situații critice aveau șanse foarte mici de supraviețuire. Prima ambulanță a bucureștenilor a fost o trăsură trasă de cai, dotată cu echipamentele necesare și conduse de un vizitiu. Uneori, când starea pacientului era foarte gravă, medicul mergea înaintea ambulanței pe bicicletă pentru a interveni mai repede.

Ambulanță cu personalul medical, 1906 - Planșa 6

Tot doctorul Nicolae Minovici a înființat și primul spital de urgență unde standardele erau asemănătoare cu cele din orașele mari ale Europei. Serviciile erau gratuite pentru oricine avea nevoie, indiferent de starea materială pe care o avea, iar studenții la medicină erau bineveniți să asiste la procedurile medicilor. Deviza spitalului era „Totdeauna și tuturora gata pentru ajutor”, iar la inaugurarea acestuia au fost prezenți Regele Carol al II-lea și Regina Maria.

Activitate

Ascultă fragmentul muzical:

<https://youtu.be/M03cX2KcZsl> - George Bizet, Habanera Instrumental Carmen

Dirijează cu un obiect, încearcă să simți muzica și mișcă mâinile în funcție de acest lucru.

În timp ce audiezi, ține o foaie de hârtie într-o mână și lovește-o cu cealaltă mână pe pulsul muzical.

Ce îți vine să faci când auzi o melodie ritmată pe care nu o cunoști?

Fredonăm sau dansăm pentru că și muzica are puls. Așa cum simțim pulsul inimii, putem să simțim cum pulsează muzica. Pulsul muzical ne pune corpul în mișcare, ne face să ne mișcăm deodată cu el, de aici și dorința noastră de a dansa când auzim o melodie mai ritmată.

Ascultă în continuare muzica ta preferată și folosește-te de corpul tău sau de diferite obiecte din casă, pentru a bate împreună cu pulsul muzical.

Arte vizuale și abilități practice

Subiectul lecției: Crestături pe linguri din lemn

Conținut muzeal

Exponatele din colecția de artă populară a doctorului Nicolae Minovici (ceramică, țesături, costume populare, crestături în lemn) sunt ornamentate, simplu sau somptuos, cu o mulțime de motive alcătuite din linii, puncte sau pete de culoare. Fie că sunt covoare țesute, ulcioare pictate, ștergare brodate, ouă decorate, crestături pe linguri, puteți să încercați să refaceți, schițând, oricare dintre aceste obiecte.

Planșele 7, 8 și 9

Un sfat

Dacă nu aveți posibilitatea să mergeți la muzeu, priviți aceste obiecte în fotografii din albume, poate le aveți acasă, în familie, sau faceți o vizită într-un muzeu sătesc. Sunt multe sate în toată țara unde oamenii au înțeles că multe dintre obiectele vechi nu trebuie aruncate pentru că ne vorbesc despre trecut. Colecțiile care strâng laolaltă obiecte folosite în viața de zi cu zi de țărani de pe vremuri se numesc **colecții sau muzee etnografice**.

O scurtă listă de muzee etnografice din România:

- Muzeul de Artă și Tehnică Populară "Vânătorii Mici", Giurgiu
- Muzeul Textilelor, comuna Băița, Hunedoara
- Muzeul de Pânze și Povești de la Mândra, Brașov
- Muzeul Lemnului din Câmpulung Moldovenesc, Suceava
- Muzeul Etnografic din Ieud, Maramureș
- Muzeul Etnografic "Samoil și Eugenia Ioneț", Rădăuți, Suceava
- Muzeul Țărăncii Române, Dragomirești, Maramureș

Activitate

Meșterii populari decorau stâlpii caselor, porțile, mobilierul (lăzi de zestre, măsuțe, scaune, policoare), lingurile, vasele din lemn și uneltele cu semne moștenite de la străbuni, ca să se înconjoare de frumusețe.

Cercetați aceste semne străvechi de pe obiectele de patrimoniu, o artă care nu se bazează neapărat pe culoare, ci pe linie, pentru că folosește imagini în relief, pe un suport colorat natural: încrustările în lemn. Urmăriți cu degetul desenul în relief de pe o lingură din lemn încrustată. Analizați forma, mărimea, detaliile încrustate ale obiectului, apoi schițați cu creionul, grafitul sau cărbunele de desen, care lasă o urmă cu un aspect natural. Conturați mai întâi lingura, dacă desenul este simetric, trasați mai întâi o axă pe mijlocul obiectului, apoi construiți formele geometrice cele mai apropiate de ea. Pentru a schița decorul scrijelit în lemn, folosiți linii drepte, frânte, ondulate, întrerupte sau continue, subțiri sau groase, apăsând mai ușor sau mai ferm, astfel încât linia să devină expresivă.

Materiale necesare: o lingură încrustată, foi și instrumente de desenat pentru schițarea unor noi modele de linguri.

Planșele 7, 8 și 9

Aman

Macovei

Minovici

muzeul

clasele

CP, I, II III, IV

aria curriculară/ disciplina

AVAP

DP

MM

Dezvoltare personală

Subiectul lecției: *Ce stare îmi dă vizita la muzeu?*

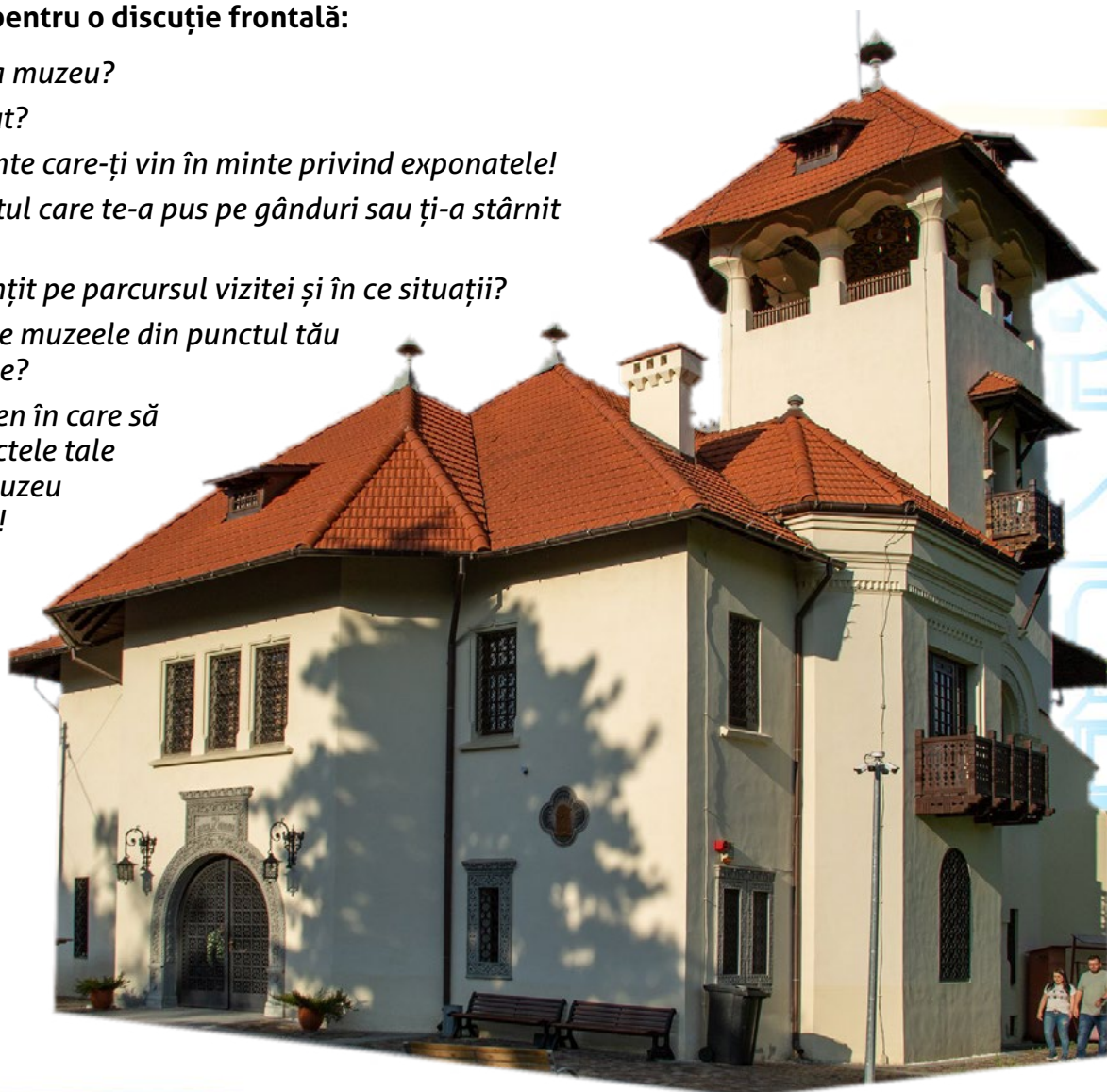
Muzeul este un spațiu de învățare, dar și de reflecție sau de creativitate. Copiii îl vor simți cu timpul ca pe un spațiu familiar dacă vizita la muzeu va fi recurentă. Cu ce-i va ajuta acest lucru pe viitor?

- cultură generală mai bogată;
- vor realiza conexiuni interdisciplinare mai ușor;
- o identitate culturală mai bine definită;
- vor căuta și pe cont propriu alte experiențe culturale pentru petrecerea timpului liber.

Activitățile de educație muzeală sunt catalizatori pentru dorința oamenilor de autoeducație atâta vreme cât se ține cont de valorificarea experiențelor proprii ale copiilor. O discuție analitică asupra felului în care au interiorizat experiența muzeală este de fiecare dată utilă și constructivă pentru proiectarea următoarelor.

Plan de întrebări pentru o discuție frontală:

- *Ce ți-a plăcut la muzeu?*
- *Ce nu ți-a plăcut?*
- *Spune trei cuvinte care-ți vin în minte privind exponatele!*
- *Care este obiectul care te-a pus pe gânduri sau ți-a stârnit curiozitatea?*
- *Ce emoții ai simțit pe parcursul vizitei și în ce situații?*
- *Sunt importante muzeele din punctul tău de vedere? De ce?*
- *Creează un desen în care să rearanjezi obiectele tale preferate din muzeu într-o expoziție!*

Patrimoniul
merge la școală

MUZEUL
MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Subiectul lecției:

Ce mesaje, atitudini și emoții exprimă mimica umană?

Conținut muzeal

Poate că Nicolae Minovici avea o personalitate foarte sensibilă. Altfel cum ne explicăm azi nenumărate fapte bune pe care le-a făcut pentru atâtea categorii de bucureșteni?!

Nu doar oamenii erau în vizorul său, ci și animalele. În prima sală a muzeului se pot vedea câteva fotografii ale doctorului Nicolae Minovici alături de câțiva dintre câinii săi. Despre cum comunica cu ei putem afla din documente de epocă lucruri foarte interesante care nu se referă doar la comunicarea obișnuită între un om și animalele sale de companie, ci chiar mai departe, între un dresor și animale în general.

Iată un text redactat de Ionuț Banu, muzeograf la Muzeul Municipiului București despre acest subiect:

“Nicolae Minovici avea două rase de câini: mops și ciobănesc, cu un total de 11 animale. Mopșii erau pentru apărarea personală, iar cei ciobănești pentru alergări și sărituri. De exemplu unul din câinii rasa mops, pe nume Bujor, „latră și mușcă pe oricine s-ar apropia de el sau de persoana care-l ține de lanț. Pe dată însă ce am putut sa-l iau de lanț și am făcut câțiva pași cu al, s-a atașat într-atât încât i-a fost aproape cu neputință dr. Minovici să se mai apropie de el. Astfel, câinele se simte proprietatea celui care-l simte stăpân, fie chiar numai pentru câtă-va vreme, ceea ce i-ar permite agentului ca să se poată servi de el”. Un alt exemplar, tot mops, Scrab, rasă engleză era de o inteligență ieșită din comun, el neputând suporta vederea unei arme. Un alt mops, Togo, poate descoperi după miros orice cadavru, de asemenea putea să prindă din fugă pe oricine încerca să fugă. Din rasa ciobăneștilor, Ciobanu, era rasă pură, ciobănesc românesc păzea colonia agricolă de pe lângă vila de la șosea. Un alt ciobănesc, Safta, era de o ferocitate cumplită cu oamenii rău îmbrăcați, dar avea o fire blândă cu cei eleganți, mai ales cu doamnele.

Planșa 10

În curtea vilei de la Băneasa, în fiecare dimineață, avea loc antrenamentul, uimind pe toți cei care erau de față. Antrenamentul consta în: un cufăr furat de un individ din locuința medicului Nicolae Minovici era lăsat într-un colț al grădinii și acoperit cu iarbă, iar hoțul se ascundea în podul vilei cu clopoței. Păgubitul, respectiv, medicul Nicolae, observând furtul dădea alarma. Câinii polițisti, la auzul acesteia, ieșeau din cuștile lor, găseau cufărul sau geamantul ascuns, îl miroseau de jur împrejur, apoi se uitau în ochii dresorului, și le spunea: “ Unde-i hoțul? Repede!”

Căutările începeau, hoțul era găsit în podul vilei, acesta era mirosit și apucat de guler, dacă ar fi încercat să scape, câinii se luptau cu el și lătrau până când dresorul ajungea.

Cu astfel de exerciții, câinii erau dresați, iar după câteva luni de antrenament aceștia susțineau un examen în fața polițiștilor, urmând să facă parte activ, din serviciul Poliției.”

Activitate

Privește chipurile fotografiate, desenate, pictate, scrijelite în obiectele din muzeu!

Oamenii pot transmite mesaje fără să se folosească de sunete? Cum?

Ți-ai folosit vreodată mimica feței în deplină liniște? Dă un exemplu. Ai folosit vreodată mimica, gesturile, mișcarea întregului corp pentru a te face auzit/înțeles? Când ți se pare că nu ești pe deplin înțeles când vorbești, te ajuți și cu gesturi și expresia feței? Cine în jurul tău mai comunică prin semne?

În afara gesticulării, a vorbirii și a scrierii, oamenii au și o altă posibilitate de a comunica: mimica feței. Expresiile chipului uman: poziția buzelor, a sprâncenelor, deschiderea gurii, mușchii feței, mărirea pupilei, ne spun, în lipsa cuvintelor, ce simt sau exprimă semenii noștri. Sunt și situații în care semenii de-ai noștri sunt timizi, nu se manifestă, și atunci va trebui să ghicim ceea ce simt. Această putere, de a înțelege și a simți ceea ce simte celălalt se numește **empatie**.

Desenează din câteva linii simple câte o față: veselă, tristă, speriată, uimită, plictisită, fericită, etc

Așezați față în față în perechi, copiii dialoghează în jocul mimat “Cum spun fără cuvinte”. Fiecare transmite diverse impresii despre muzeul vizitat fizic sau virtual colegului sau colegei, folosind doar gesturi și mimica feței (mișcări ale întregului corp, ale mâinilor sau elementelor feței). Partenerul va trebui să le ghicească și să spună ce a înțeles.

Brâu decorativ, Sala de mâncare, secolul XIX.

Tehnică/Material: Brâul este pictat cu motive de pe scoarțele oltenești.

Patrimoniul
merge la școală

MUZEUL
MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Vază, motivul horei, atelier Ghe. Niculescu, Băneasa, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Este confecționată din lut supus următoarelor tehnici: curățarea, dospirea, frământarea, modelarea pe roată olarului, angobarea cu humă albă, arderea. Aceasta este pictată manual, glazurată și arsă în cuptor.

*vaza este în holul de la intrare, pe blidar

Tipar de caș sau păpușar.

Autor: „Al” și „A” (sunt inițiale care apar pe tipar), 1915.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Realizat din lemn, cu decor realizat prin scrijelire, decupare.

*Motivul crucii, motivul omului, rozeta

Cahle sobă, Sala de
mâncare, secolul XX.

Zona geografică: Tran-
silvania. Tehnică/Materi-
al: Este confecționată
din lut supus următo-
relor tehnici: curățarea,
dospirea, frământarea,
modelarea pe roată
olarului, angobarea cu
humă albă, arderea.
Aceasta este pictată
manual, glazurată și
arsă în cuptor.

Patrimoniul
merge la școală

MUZEUL MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Aman

Macovei

Minovici

Ulcior de nuntă, atelierele Domeniilor Co-roanei, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/mate-
rial: confecționat din argilă supusă următo-
relor tehnici: curățarea, dospirea, frământa-
rea, modelarea pe roată olarului, angobarea
cu humă albă, arderea. Pictat manual, glazu-
rat și ars în cuptor.

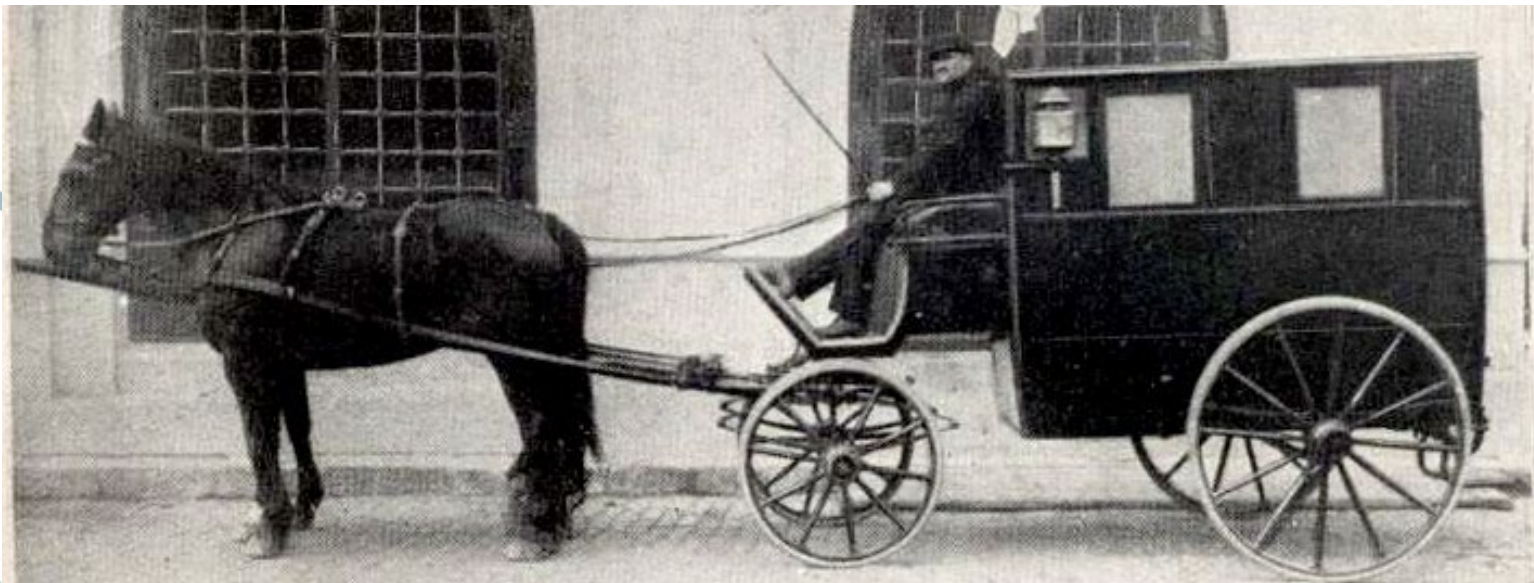

Patrimoniul
merge la școală

MUZEUL
MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Model de ambulanță realizat de dr. N. Minovici pentru primul serviciu de ambulanță din București, 1906.

Societatea Salvarea în 1906. Grajdul, locuința directorului și căminul internilor
© volumul *Minovici. O sută de ani de pionierat*, Editor Adrian Majuru,
Editura Muzeului Municipiului București, 2017.

Lingură și furculiță, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Realizat din lemn, cu decor realizat prin incizare, decupare.

*Motive vegetale

Patrimoniul
merge la școală

Aman

Macovei

Minovici

Furculiță, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material: Realizat din lemn, cu decor realizat prin incizare.

Spărgător de nuci, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia.

Tehnică/material: realizat din lemn, cu decor realizat prin scrijelire.

*Motive vegetale

Clește pentru mâncare, secolul XX.

Zona geografică: Muntenia. Tehnică/material:

Realizat din lemn, cu decor realizat prin scrijelire.

Patrimoniul
merge la școală

Aman

Macovei

Minovici

„Scrab și Brigand,
gardienii de la Băneasa”

Patrimoniul
merge la școală

Muzeul
Municipiului
București

